

esse for politiske, økonomiske og sociale Problemer, den Udvidelse der finder Sted af Samarbejdet mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer og Statsorganerne. Der er en stigende Forstaaelse af, at vi hverken kan vende tilbage til Gaarsdagens eller med eet Spring kan placere os selv i Morgendagens Verden.

Generaldirektørens Rapport gav Anledning til en omfattende Diskussion, i hvilken der deltog 93 Talere, deraf 45 repræsenterende Regeringerne, heraf 6 Minister, 21 Repræsentanter for Arbejdsgiverne, 25 for Arbejderne og 2 fra de Forenede Nationer.

Debatten aabnedes af Direktøren for de Forenede Nationers sociale Departement, som omtalte Samarbejdet mellem Arbejdsorganisationen og de Forenede Nationer og udtrykte sine bedste Ønsker for Arbejdsorganisationens Virksomhed. Herefter havde en Række af de delegerede Ordet, enten for at knytte særlige Bemærkninger til Rapporten eller for at redegøre for de sociale Tilstande og Fremskridt i deres Lande.

Af den danske Delegation talte Nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs og Direktør H. C. Ørsted i Tilknytning til Rapporten.

Nationalbankdirektør Bramsnæs sluttede sig indledningsvis til den Anerkendelse, der var blevet Direktørens Rapport til Del. Efter at have nævnt de af Krigen forvoldte Befolkningsomflytninger omtalte Nationalbankdirektør Bramsnæs de tyske Flygtninge i Danmark og udtalte, at den danske Regering fra første Færd havde krævet, at de tyske Flygtninge, som var blevet paatvunget Danmark under den tyske Besættelse, skulde tilbagesendes, men at det kun havde været muligt at tilbagesende omkring 100.000, og at Omkostningerne ved Flygtningene havde hvilet og stadig hviler tungt paa det danske Folk og Danmarks Økonomi. »Disse Udgifter«, fortsatte Nationalbankdirektør Bramsnæs, »har udgjort omkring 400 Mill. danske Kroner i de sidste 2 Aar. Dette svarer til 10 \$ eller 2½ £ Sterling om Aaret for hver af Danmarks ca. 4 Mill. Indbyggere. En tilsvarende Byrde pr. Indbygger vilde for De forenede Stater betyde 1360 Mill. \$ aarlig eller 120 Mill. £ for Storbritannien. Jeg tror, at disse Tal bedre end noget andet illustrerer Størrelsen af vore Udgifter.«

Direktør Bramsnæs fremhævede dernæst, at Flygtningenes Tilstedeværelse i Danmark ogsaa betød en Føringelse af vor Mulighed for at eksportere Landbrugsprodukter, som er saa haardt tiltrængt i den øvrige Verden.

Derefter omtalte Direktør Bramsnæs Forbedringerne i den danske Lovgivning om Alders- og Invalidere og Aftalen mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund om Oprettelse af Samarbejdsudvalg, i hvilken Forbindelse Taleren fremhævede Betydningen af, at Spørgsmaalet om Samarbejde mellem Myndighederne og Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer var taget op af Den internationale Arbejdsorganisation.

Nationalbankdirektør Bramsnæs kom til sidst ind paa Forholdet mellem den sociale og den almindelige økonomiske Politik og udtalte herunder: »Som vi alle ved, og som det fremgaar af Rapporten, stiger Priserne i de fleste Lande. Naar Priserne stiger, kræver Arbejderne, hvad der er meget naturligt, højere Løn, og da vi stadig lever paa et Sælgermarked, er det forholdsvis let at opnaa højere Løn, og saaledes fortsætter Udviklingen. De højere Lønninger bliver indkalkuleret i Varepriserne, og Leveomkostningernes Niveau stiger igen. Vi kan ikke lide at kalde